

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
4У 14412/14
Дана 02.06.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Милан Лазаревић, адвокат из Београда, ул. Џорџа Вашингтона бр. 42 поднетој против туженог Секретаријата за имовинске и правне послове града Београда - Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења туженог XXI -05 број: 351.1-130/2014 од 18.09.2014. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник мајка В.В., из ..., ул. ... бр. ..., у предмету грађевинском – понављање поступка, након усмене јавне расправе одржане дана 01.06.2017. године, у нејавној седници већа одржаној дана 02.06.2017. године донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена преко пуномоћника против решења Градске општине Стари град, Управе градске општине, Одељења за грађевинске послове VI-01/19 број 351-1192/13 од 08.04.2014. године, а којим решењем је одбијен предлог А.А. из ..., ул. ... бр. ... од 11.10.2000. године за понављање поступка окончаног правноснажним решењем Одељења за комуналне и грађевинске послове општине Стари град у Београду, број: 351-468/00 од 29.08.2000. године. Решењем од 29.08.2000. године одобрено је Б.Б. из ..., ул. ... бр. ..., извођење радова на санацији постојећег дрвеног степеништа за приступ новоформираним становима ... и ... у поткровљу објекта у десном дворишном краку стамбене зграде у ул. ... бр. ... и уградња челичне конструкције која прихвата оптерећење постојеће таванице

и степеништа, у свему према инвестиционо техничкој документацији која чини саставни део тог решења.

Тужбом поднетом Управном суду, преко пуномоћника, дана 12.11.2014. године тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога, наводећи да првостепени орган није поступио по примедбама из решења другостепеног органа од 20.11.2012. године којим је поништен закључак Одељења за комуналне и грађевинске послове општине Стари град од 13.10.2000. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлуку, да је првостепени орган погрешно утврдио да се изградња спорног степеништа тиче само приступа једном стану и да не постоје остала лица која имају правни интерес да учествују у поступку, као и да су органи управе недозвољено сузили појам “правног интереса” лицима чија се имовина не може заобићи приликом постављања спорног степеништа што потврђује прокопавање зида изнад самог тужиочевог надвратника улазних врата у стан где би следило постављање челичне конструкције, што извесно доводи до недозвољеног смањења улазне висине у тужиочев стан. Истакао је да наведене околности указују да има правни интерес да учествује у управном поступку, што му је онемогућено и предложио да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и решење првостепеног органа, те предмет врати првостепеном органу на поновни поступак. У својој речи на јавној расправи од 01.06.2017. године пуномоћник тужиоца је у свему остао при наводима тужбе истичући да је тужиоцу ускраћено право од стране управних органа да учествује у управном поступку издавања грађевинске дозволе заинтересованом лицу нашта је тужилац имао право као држалац стана за који плаћа порез. предложио је да суд туженог обавезе на накнаду трошкова управног спора у износу од 16.500,00 за састав тужбе и у износу од 18.000,00 динара за заступање тужиоца на јавној расправи, по важећој АТ.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима изнетим у оспореном решењу, са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице Б.Б. је у одговору на тужбу навео да му поступање и тужба А.А. тешко падају и негативно делују на опште стање његовог организма, с обзиром да болује од мултиплекс склерозе, као и на здравствено стање његове мајке која о њему брине, те да сматра да је оспорено решење у свему правилно. предложио је да суд тужбу одбије. На јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица је у свему остала при наводима из писменог одговора на тужбу, указујући да тужилац није власник стана јер је уговор о доживотном издржавању поништен о чему је приложила доказе за списе предмета. Истакла је и да је супруга тужиоца, Г.Г., а након што је Б.Б. адаптирао стан по добијеној грађевинској дозволи, исходовала сагласност да јој се дозволи адаптација тавана у стамбени простор, о чему је пуномоћник, адвокат Милан Лазаревић обавестио скупштину станара зграде дописом.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета и речи пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица изнетих на јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), након усмене јавне расправе одржане у смислу одредби члана 2, члана 33. став 1, члана 34. став 2. и члана 38 Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења, против решења број 351-468/00 од 29.08.2000. године Одељења за комуналне и грађевинске послове општине Стари град у Београду, које је постало правноснажно

02.10.2000. године, А.А. је дана 11.10.2000. године поднео жалбу у којој је навео да у својству жалиоца може органу управе указати да би се у случају извођења одобрених радова недопустиво смањила висина улаза у његов стан и изјаснио да је за наведено решење сазнао 04.10.2000. године. Закључком број 351-468/00 од 13.10.2000. године жалба А.А. је одбачена као неблаговремена, а против тог закључка А.А. је 20.10.2000. године поднео жалбу поводом које је другостепени орган решењем XXI-13 број 351.1-414/2000 од 24.11.2000. године закључак поништио уз примедбу да је првостепени орган требало да упозори жалиоца да је поднета жалба неблаговремена, те да му наложи да се изјасни да ли остаје при жалби или је сматра предлогом за понављање поступка. Поднеском од 22.02.2001. године А.А. се изјаснио да подноси притужбу, а затим се поднеском од 03.03.2001. године изјаснио да његова жалба од 11.10.2000. године има да се сматра предлогом за понављање поступка са образложењем да му није пружена могућност да у својству странке учествује у поступку, односно позвао се на одредбу члана 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку. У периоду од 09.07.2003. до 03.10.2013. године предмет првостепеног органа се налазио у Првом општинском суду у Београду, а по пријему предмета првостепени орган је дописом од 15.11.2013. године упознао Б.Б. о предлогу за понављање поступка, као и о поднеску А.А. од 25.12.2007. године (којим је предложено понављање поступка у предмету наведене грађевинске дозволе, а који поднесак је првостепени орган сматрао иницијативом за наставак поступка по предлогу од 03.03.2001. године с обзиром да поступак по том предлогу није могао бити окончан, пошто се списи нису налазили код органа). Закључком од 07.03.2014. године спојени су поступци по предлогу А.А., заведеном под бројем 351-1192/13 и поднесак од 25.12.2007. године заведен под бројем 351-1017/07 у један поступак под бројем 351-1192/13. Поступајући по поднетом предлогу првостепени орган је утврдио да је решењем од 02.06.1999. године Б.Б. одобрено претварање дела таванског простора у десном дворишном краку зграде у ул. ... бр. ... ради формирања двособног стана бр. ..., површине 46,32м², да је Б.Б. приложио уговор о регулисању међусобних права и обавеза закључен са Стамбеном зградом ... бр. ..., оверен у Првом општинском суду у Београду дана 19.08.1998. године под Ов.бр.7993/98, а односи се на извођење радова на реконструкцији и санацији леве стране кровне конструкције зграде у ул. ... бр. ..., па је закључивши да је стамбена зграда уступила уговором Б.Б. тавански простор ради формирања стана, из чега произлази да се сагласила и са реконструкцијом степеништа за приступ стану чију изградњу је дозволила, због чега околности које је А.А. изнео као разлог за понављање поступка не би могли довести до другачијег решења да су цењени приликом доношења решења од 29.08.2000. године, применом одредбе члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку, одбио предлог А.А. за понављање поступка. Одлучујући о жалби А.А., изјављеној против решења првостепеног органа, тужени је нашао да је првостепени орган правилно закључио да околности, односно докази које је подносилац предлога изнео као разлоге за понављање нису такви да би могли довести до другачијег решења у овој управној ствари, будући да је стамбена зграда у ул. ... бр. ... закљученим уговором са инвеститором радова од 19.08.1998. године уступила тавански простор зграде Б.Б. ради формирања стана, да је решењем у односу на које се понављање поступка тражи, одобрена санација постојећег дрвеног степеништа за приступ становима у поткровљу стамбене зграде у ул. ... бр. ..., те да је председник скупштине стамбене зграде дао сагласност Б.Б. као инвеститору да у складу са наведеним уговором изврши спорне радове. Оценивши неоснованим наводе жалбе

којима се истиче да се нападнуто решење заснива на непотпуно утврђеном чињеничном стању јер се изградња предметног степеништа не тиче само приступа једном стану, већ да постоје и остала лица која имају правни интерес да учествују у поступку, тужени је нашао да за доношење правилне одлуке у предмету није битна чињеница колико станова има у поткровљу објекта, пошто је спорним решењем одобрена санација постојећег прилазног дрвеног степеништа којим се омогућава приступ свим становима у поткровљу предметног објекта, зашта је инвеститор решењем од 29.08.2000. године овлашћен у складу са приказаном инвестиционо-техничком документацијом као саставним делом решења, док је у односу на друге радове уколико их је инвеститор извео мимо наведене документације, надлежна грађевинска инспекција, па је применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку донео одлуку у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, код оваког чињеничног и правног стања ствари, правилно је одлучио тужени орган, када је у поступку у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа од 08.04.2014. године, с обзиром да је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, првостепени орган правилно закључио да околности и чињенице изнете као разлог за обнову поступка не би могли довести до друкчијег решења ствари. Ово стога што је, према стању у списима, заинтересованом лицу Б.Б., Стамбена зграда у ул. ... бр. ... у ..., закљученим уговором Ов.бр. 7993/98 од 19.08.1998. године уступила тавански простор зграде ради формирања стана, са чиме у вези се, надаље, писменим путем сагласила и са ојачањем и санацијом дрвених степеница која воде од четвртог спрата до поткровља у коме се налази новоформирани стан, а што је у складу са овлашћењем скупштине зграде прописаним одредбама чланова 18. и 21. Закона о одржавању стамбених зграда ("Службени гласник РС" бр. 44/95).

Приликом одлучивања суд је ценио наводе тужбе и речи пуномоћника са јавне расправе да је тужилац имао право као држалац стана који плаћа порез да учествује у поступку издавања грађевинске дозволе, али је нашао, из напред изнетих разлога, да ови наводи нису основани, јер је решење V-01/2/23 бр.: 351-468/00 од 29.08.2000. године, које је постало правноснажно 02.10.2000. године издато на основу захтева Б.Б. из ... који је уз захтев приложио Уговор закључен са Стамбеном зградом у ул. ... бр. ... у ..., оверен пред Првим општинским судом у Београду 19.08.1998. године под бројем 7993/98 и Сагласност Скупштине зграде за извођење радова на ојачању и санацији дрвених степеница које воде до стана чије формирање му је наведеним уговором одобрено. С обзиром да је Уговор од 19.08.1998. године закључен на основу Одлуке Скупштине станара бр.37/II од 20.06.1998. године и имајући у виду да тужилац, према стању у списима, ни уз предлог за понављање поступка, а ни уз тужбу није доставио доказ на околност да је сагласно одредби члана 20. Закона о одржавању стамбених зграда, уколико је сматрао да му је том Одлуком (која је претходила потоњем уговору), повређено неко право или правни интерес на закону заснован, побијао ту одлуку пред надлежним судом и исходовао њено правоснажно уклањање из правног промета, то је предлог тужиоца за понављање поступка правилно одбијен. Без утицаја на другачије пресуђење су и наводи тужбе да постоје остала лица која имају правни интерес учествовања у поступку одобрења реконструкције спорног степеништа. Ово зато што је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења решавано само о предлогу тужиоца (а не "осталих лица") за понављање поступка и о томе

донета правилна и законита одлука којом су применом у смислу члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10) правилно оцењени и истоветни наводи жалбе.

Одлучујући о предлогу тужиоца садржаном у петитуму тужбеног захтева, да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд је нашао није основан. Наиме, оспорено решење је правилно и на Закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Следом изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредби члана 40. став 2. и члана 41. у вези са чланом 46. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом 150., 153. и 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11) на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, с обзиром да тужилац у овом управном спору није успео, па му право на накнаду трошкова не припада.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 02.06.2017. године, 4 У. 14412/14

Записничар
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ПТ